

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **I. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2014 r.,

zażalenia skazanej i jej obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 2 kwietnia 2014 r. o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywrócenie

terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu

Okręgowego w P. z dnia 22 lutego 2013r.,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenia skazanej i jej obrońcy nie mogły zostać uwzględnione.

W dniu 22 lutego 2013r. zapadł wyrok w sprawie V Ka .../12. Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku wpłynął do Sądu Okręgowego dopiero w dniu 27 lutego 2014r. (k. 645, 646-647, 648-651). Uzasadniając wniosek o przywrócenie terminu skazana wskazała, że uchybiła terminowi z powodu beczynności jej obrońcy z urzędu. Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2014r. Sąd Okręgowy nie uwzględnił tego wniosku wskazując, że skazana zapoznała się z treścią wyroku i akt sprawy w sekretariacie sądu w dniu 20 stycznia 2014r. i tego dnia otrzymała kopie kart z akt, o które wносиła. Tego dnia zatem niewątpliwie znana jej była treść zapadłego w jej sprawie orzeczenia. W tej sytuacji wniosek o przywrócenie terminu do złożenia

wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku nadany w dniu 25 lutego 2014r. uchybiał 7-dniowemu terminowi z art. 126§1 k.p.k.

W zażaleniach sporządzonych przez skazaną i jej obrońcę nie znalazły się żadne argumenty podważające wyżej przedstawione stanowisko Sądu. Skazana odwołała się głównie do argumentacji wskazującej jej zdaniem na potrzebę wywiedzenia kasacji w tej sprawie, natomiast jej obrońca w ogóle nie ustosunkował się w sposób konkretny do zwłoki w sporządzeniu wniosku o przywrócenie terminu. Wskazał jedynie, że Sąd przed wydaniem postanowienia „nie zażądał od skazanej dodatkowych informacji, czy choroba bądź jakieś okoliczności związane z synem nie doprowadziły do opóźnienia w złożeniu wniosku”. Rzecz jednak w tym, że ani skazana ani jej profesjonalny pełnomocnik (w zażaleniu) nie wskazują w sposób konkretny, że takie okoliczności miały miejsce. Nie jest natomiast obowiązkiem sądu ustalanie powodów, dla których strona uchybiła terminowi do dokonania określonej czynności. Skuteczne nie może też okazać się hipotetyczne wskazywanie przez obrońcę okoliczności, które mogły ewentualnie zaistnieć, lecz wymagane jest od niego, aby powołał się na okoliczności, które rzeczywiście zaistniały i jednocześnie uniemożliwiły złożenie wniosku w ustawowym terminie.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenia nie zasługiwały na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.